

vi nu ser derude, hvorledes Samlingerne stadig vokser, naar vi ser disse store Museer, kommer man let paa det rene med, at Studiet ved Landbohøjskolen rager ikke saa lidt op over Studiet ved Landbrugsskolerne, hvad det ogsaa bør gøre.

Jeg har med Glæde hørt den stedfundne Diskussion om Landbrugsbogholderi; dette har altid haft min store Interesse. Naar jeg har talt om det gavnlige i, at Landbrugerne førte Regnskab, var det virkelig ikke, fordi jeg i mindste Maade vilde sigte dem for at opgive for lav Skatteindtægt, men fordi jeg mente, de selv vilde have Gavn og Glæde af at føre Regnskab. Jeg vilde ikke have noget imod, at der blev indført tvungen Indtægts-Selvangivelse, men jeg tror ikke, det lader sig gøre. Jeg tror, der vilde være for mange af Landbrugerne, der simpelthen ikke kan føre et nøjagtigt Regnskab, selv om de gerne vilde. Sagen er den, at det er betydelig vanskeligere for en Landbruger at føre virkeligt Regnskab end f. Eks. for en Købmand, idet Landbrugers Regnskab i Ordets egentlige Forstand bør være dobbelt Bogholderi. Der er nemlig Landbrugere, hvis hele Forbrug er af egen Produktion. De skal med andre Ord føre dobbelt Bogholderi, godskrive Bedriften det, de selv bruger, og belaste deres private Husholdning dermed. Det er dette, jeg tror vilde falde noget indviklet for mange, og det er derfor, Landbrugsbogholderi er saa lidt udbredt i mange Kredse af Landbrugere. Disse Bemærkninger vilde jeg gerne gøre til det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen).

Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) skal jeg sige, at naar jeg har ønsket en teoretisk Fordannelse for Folk, der kommer paa Landbohøjskolen, er det, fordi jeg synes, at derved vilde der blive accentueret en Forskel mellem vor Landbohøjskole, vort Landbrugs Universitet, og Landbrugsskolerne. Nu er det jo saa, at det kræves for dem, der vil søge videre Uddannelse, og derved er allerede opnaaet noget. Men jeg tror, at Landbrugskandidater i al Almindelighed udadtil vilde staa bedre, hvis der fordredes en teoretisk Fordannelse; det vilde højne deres Niveau.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 4de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Nødvendigheden og Hensigtsmæssigheden af at føre Regnskab vilde jeg gerne bevise ved et ganske lille praktisk nærliggende Eksempel. Lige

efter Juledagene var det meget vanskeligt at faa Mad her i København; jeg var nødsaget til at gaa ud og se at skaffe Mad til min Familie, og alt, hvad jeg kunde faa, var tre magre Hanekyllinger til 14 Kr. Stykket, siger og skriver 42 Kroner for tre Hanekyllinger. Efter at jeg havde gaaet længe rundt, kom jeg, som Manden med Hanekyllingerne sagde, tilbage. Der var ikke andet at faa, jeg købte de tre Hanekyllinger for 42 Kr. Det staa i min Udgiftsbog. Jeg vil haabe, at den Mand, der har solgt dem — han har vel ikke faaet 14, men 12 Kr. for Stykket —, fører Summen ind i sine Bøger til Indtægt, og saa er det altsammen meget godt. Men nu sætter jeg, at de ikke var blevet købt og ikke spist af mig, men af Manden, som havde opfostret dem hjemme paa sin egen Gaard. Hvor mange Landbrugere er nu saa samvittighedsfulde, at de, naar de til nødvendigt Forbrug i deres Familie gaar ud og tager tre magre — ja, de vil formodentlig tage tre af de fedeste — Hanekyllinger, bogfører dem for et Beløb af en nogenlunde tilsvarende Størrelse? Min Erfaring siger mig, at saadant sker ikke. Men var der gennemført Bogholderi, vilde Familiens Middag den Dag ogsaa blive noteret til Indtægt efter Markedsprisen, og saa vilde der derved være naaet det, som det 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) sagde, at man fik et bedre Indtryk af, hvad Familien havde forbrugt, og af, hvad den havde haft i Indtægt.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil nødig have, at der skal gøres Landbruget Uret, og vil derfor tillade mig at oplyse, hvad det var for Indtægter, Landbruget opgav i 1916. Det er ikke hele Landbruget, der er Tale om, men det er udelukkende den danske Gaardmandsklasse. I denne enkelte Klasse er der 3 026, som i det udmærkede Aar 1916 i det højeste betalte Skat af 1 000 Kr.; derefter er der 20 943, hvis skattepligtige Indtægt laa mellem 1 000 og 2 000 Kr., og det samlede Resultat var, at 35 Procent af alle danske Gaardmænd betalte en Skat af en Indtægt paa højst 2 000 Kr. Selv om vi gaar op til de allerstørste Gaardmænd og tager dem med, der har 12 Tønder Hartkorn, kommer jeg til det Resultat, at Gennemsnitsindtægten i Jylland kun var 2 700 Kr. i 1916; det belyses rigtigt, hvad det vil sige, naar man